

SLADKÝ ŽIVOT

A romantic couple is shown in a close embrace, about to kiss. The man is wearing a blue button-down shirt and dark trousers, while the woman is wearing a purple top. They are standing in front of a red car. The background features a picturesque Italian villa with a tiled roof and a bell tower, surrounded by lush greenery and tall cypress trees under a warm, sunset sky.

Lynne Grahamová
Usmíření
na Thassosu

LYNNE GRAHAMOVÁ

USMÍŘENÍ
NA THASSOSU

PŘEKLAD

AUGUSTIN PŘETÁHLO

Milá čtenářko,

doufám, že se stejně jako já těšíte na dokončení příběhu o ztracené princezně a jejím bratru-králi... I když s princeznou to vlastně dobře dopadlo už minulý měsíc v příběhu nazvaném Mstítelka k vašim službám!. Jenže je tady ten její bratr. Diamandis musel převzít trůn příliš mladý a nenaučil se pro samé povinnosti radovat ze života. Ještě že se u jeho dvora objevila Katerina... Ale to už Vám prozrazuji příliš; přečtěte si to sama v knize pojmenované Pod královskou maskou.

Všimla jste si, jak často v mých příbězích hraje roli voda? Asi je to logické – pro suchozemce je moře symbolem romantiky samo o sobě. A tak se říše krále Diamandise nachází kousek od Atén, jméno krásného severořeckého ostrova je přímo v názvu další knihy – Usmíření na Thassosu. A vody je plná i kniha trochu záhadně pojmenovaná Jak se nakonec utopili. Doufám, že jsem Vás dostatečně navnadil a že budete chtít přijít na to, co jsem tím názvem myslel...

Tak se ponořte do mých příběhů a šťastnou plavbu!

Jak jinak než...

... s láskou

Váš Harlequin

Lynne Grahamová

**USMÍŘENÍ
NA THASSOSU**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
The Secrets She Carried

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of Harlequin (UK) Limited, 2012

Překlad:
Augustin Přetáhlo

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2012 by Lynne Graham
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2024 (Usmíření na Thassosu: 2014 by Harlequin Polska sp.
z o.o.)
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život DUO jsou ochranné známky,
jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly
použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-291-1107-2 (EPUB)
ISBN: 978-83-291-1108-9 (MOBI)
ISBN: 978-83-291-1109-6 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Cristophe Donakis otevřel prezentační složku holdingu Stanwick Hall Hotel, budoucího nového přírůstku do svého luxusního hotelového impéria, a utrpěl malý šok.

Bylo to věru na pováženou, protože Cristopha dokázalo šokovat už máloco. Za dosavadních třicet let života se řecký miliardář naučil dost na to, aby se z něho stal cynický skeptik – zejména pokud se žen týkalo. Poznal, co znamená v pěti letech osiřet, citově strádat v pěstounské rodině a spolknout nejednu hořkou pilulku zklamání včetně nepovedeného manželství, do kterého vstupoval s nejlepšími úmysly. Ano, po všem, co zažil, měl právo si myslet, že s ním už nic nehne. Ale spletl se.

Prudce vstal z křesla a se složkou v rukách poodešel k oknu, aby si na lepším světle prohlédl důvěrně známou tvář, která se na něho usmívala ze společné fotografie vedoucího personálu Stanwick Hallu. Tvář z minulosti.

Nebylo pochyb, byla to ona. Erin Turnerová. Drobná Venuše se zářivě zlatavými vlasy a jiskřivě ametystovými očima. Žena, která v Cristophově paměti tvořila samostatnou kategorii vzpomínek. První a poslední žena, jíž dovolil, aby ho zradila. A ta zrada ho stále bolela, ačkoli uplynuly už tři roky od chvíle,

kdy ji naposledy spatřil. Přistihl se, že od své bývalé milenky, na fotografii zachycené po boku Sama Mortona, stárnoucího vlastníka lázeňského řetězce, nemůže odtrhnout zrak. V padnoucím tmavém kostýmu a s vlasy úhledně staženými vzad vypadala docela jinak. Vůbec nepřipomínala onu bezstarostnou dívku vyznávající nedbalou eleganci, kterou si pamatoval.

Cristo cítil, jak jeho dobře stavěné, silné tělo ztuhlo v náhlé křeči. V temných očích se mu rozhořel oheň. Mysl mu okamžitě a bez varování předložila nadmíru živý obraz Erininy dokonalé postavy, spoře zahalené tenkým hedvábím. Dokonce se mu zdálo, že se jí dotýká, že dlaněmi opět zvolna přejíždí po jejích křivkách. Na několik okamžiků zcela zapomněl dýchat, čelo orosené krůpějemi potu. Rychle popadl dech a snažil se zkrotit nežádoucí pnutí v rozkroku.

Ke své lítosti už žádnou jinou Erin Turnerovou nepotkal. Ženy, které by dokázaly ukojit jeho výjimečně nenasytnou touhu, byly velmi vzácné. Mezitím se oženil a zase rozvedl, vrácen zpět svobodě, znovu na cestu hledání ženského ideálu. Maně si uvědomil, že zřejmě stejná neukojitelná žádostivost, jaká dřímala v něm, svedla Erin ke zradě. Svůj díl viny měla ovšem i jeho posedlost prací. Na několik týdnů odjel za obchodem do ciziny a nechal svou vášnivou milenkou osamocenou, což v důsledku přivodilo konec jejich žhavého románu. Možná kdyby tehdy ignoroval její přání zůstat v Londýně a trval na tom, aby jela s ním, nikdy by ho tak bezostyšně nepodvedla.

Cristo se ušklíbl a přesunul pohled na Sama Mortona. Výraz a řeč těla tohoto zachovalého šedesátníka nenechávaly nikoho na pochybách. Paže ochrani-
telsky položená kolem ramen své nyní kultivované elegantní lázeňské ředitelky a majetnický úsměv na

tváři prozrazovaly vše. Z Cristových rtů vyklouzla šeptaná kletba v jeho rodném jazyce. Ať se na fotografii díval, jak chtěl, došel k jedinému závěru: Erin... ta proradná, ďábelsky vychytralá Erin spí se svým šéfem! *Jestlipak ho taky podvádí a rafinovaně ho okrádá?* zeptal se škodolibě v duchu. Leč zjistil, že ani teď ve škodolibosti útěchu nenajde.

Znovu se mu vybavil ten večer, kdy se vrátil a našel Erin v posteli s cizím chlapem. Kolem poházené svršky, láhev vína a rozbité sklenky. Byla to pořádná rána do zad, nemilosrdná a ohavná. A přišla zrovna ve chvíli, kdy k téhle malé Venuši začal cítit víc než jen pudovou vášeň. Kdy začal uvažovat o tom, že by s ní sdílel lože navždy.

Dlouze vtáhl vzduch nosem a podíval se z okna, rty přísně sevřené. Erin byla největší omyl jeho života, za který stále platil. Což na muži Cristophova formátu, jenž se omylů takřka nedopouštěl, dosud ulpívalo jako potupný cejch. *Ale jestli už není načas, abych si odpustil za to, co jsem sobě i nejbližším okolo sebe způsobil?* pomyslel si zachmuřeně. Na moment zavřel oči a pak je znovu upřel na usměvavou Erininu tvář. Byla pořád krásná. A bezpochyby se za ní skrývalo stále stejné intrikánství a nezkrotná hrabivost. *Ten starý hlupák Morton ani netuší, jakého hada si hřeje na prsou,* ušklíbl se Cristo. *Obyčejnou malou zlodějku s tváří anděla, již byl bohužel ochoten podlehnout i ten nejzásadovější chlap.*

Překvapení, které mu Erin přichystala, Mortonovi rozhodně nepřál. Pár týdnů poté, co ji rozezlen a zklamán pustil k vodě, vnitřní audit odhalil vážné nesrovnalosti v účetnictví lázní pod jejím vedením. Stav zásob neodpovídal skutečnosti, řada faktur byla zfalšována a na výplatní pásce figurovali neexistující zaměstnanci. Plný přístup k účetní dokumentaci

měla pouze Erin a podle spolehlivého svědectví dlouholetého zaměstnance to byla právě ona, kdo ze skladu vynášel krabice se zbožím. Za dobu, co lázně řídila, si bokem přišla na slušných pár tisíc liber. Každý normální šéf by na ni podal trestní oznámení za podvod a krádež, ale Cristo ne. Byl příliš hrdý, než aby veřejně přiznal, že si do firmy i do intimního soukromí vpustil prohnanou zlodějku.

Morton si zaslouží vědět, s kým má tu čest, zamyslel se. Jakých triků je schopna, aby chlapa pobláznila a dokonale si ho omotala kolem prstu! Vzpomněl si na jeden takový – když ho jednou přivítala na letišti v kočichu, pod nímž nic neměla a jež ze sebe shodila, jakmile nasedli do limuzíny. Prý dárek k narozeninám. Cristem zabloumala směs touhy a znechucení. Jestlipak něco podobného udělala i Mortonovi? Jestli také křičí jeho jméno a vzlyká mu v objetí pokaždé, když dosáhne vyvrcholení? Jestli mívá ve zvyku ho svádět zrovna ve chvíli, kdy se musí soustředit na práci? Nejspíše ano, protože to byl on, Cristo, od koho se naučila, co na muže platí.

Stále živé vzpomínky na Erin Crista silně rozrušily. Šel k baru a nalil si sklenku whisky, aby se uklidnil. Vztek byl k ničemu, to už dávno pochopil. *Nermuť se a oplácej stejnou mincí*, tak znělo heslo, jímž se řídil. Po zkušenosti s Erin teprve nemínil ztrácet čas něčím, co by na jeho život mělo jiný než pozitivní dopad.

Ale slečna Turnerová, hluboko usazená v Cristově mysli, se nenechala jen tak odbýt. Zaměstnávala ji a dráždila, přestože nic nového nabídnout nemohla. Byla to zjevně stále tatáž mrcha, manipulující druhými pro vlastní prospěch. A Sam Morton? Třeba si o něj dělal zbytečnou starost. Nemohl být přece tak naivní, aby nerozpoznal, že v případě Erin si hraje

s ohněm. Možná si to s ní hned na začátku vyjasnil, a jeho hra se omezovala výhradně na sex.

Cristo se usmál. *Za takových podmínek bych s ní šel do postele klidně znovu*, překvapila ho myšlenka, která se mu vykvetla v hlavě. *A tentokrát bych si to opravdu pořádně užil!* Nikoli bez cynického úšklebku si uvědomil, jak málo se liší od té hříšné většiny mužů a žen, ovládané sobeckým, přízemním chťčem.

Sklonil se nad otevřenou složku a začel se do věcně formulovaného textu. Dozvěděl se, že Erinin zámožný zaměstnavatel a pravděpodobně i milenec je vdovec. Záměry slečny Turnerové byly tedy jasné: stát se novou paní Mortonovou a postupně ovládnout manželův majetek a podnik. Nic menšího se od ní totiž ani nedalo čekat.

Ta prohnaná zlatokopka by zasloužila! ozval se v Cristovi smysl pro spravedlnost. Ovšem víc než Erinina vypočítavost a hamižnost ho rozčiloval fakt, že mu neustále vězela v hlavě. Přestože už uplynulo nemálo let od chvíle, kdy ji rázně vyprovodil ze svého života, z jejího zhoubného vlivu se ve skutečnosti nevymanil. Vláčel Erin za sebou jako balvan, každou další ženu, která mu padla do náruče, s ní bezděčně poměřoval. Jestliže ji měl nadobro vypudit z mysli, musel nasadit radikálnější léčebnou metodu než jen aplikaci sebekontroly a střízlivého rozumu. *Jedna malá sexuální eskapáda v mé režii by mohla zabrat*, pomyslel si.

Představa, že se znovu zničehonic objeví v Erinině životě a naruší jí plány s Mortonem, rozehrála na Cristově tváři ďábelský úsměv. Současně mu v uších varovně zazvonila slova nevlastní matky, která v dětství soustavně krotila jeho temperament a dobrodružnou povahu: „Než uděláš krok, nejdřív se

podívej, kam šlápneš.“ Bůh ví, že si je upřímně snažil brát k srdci, ale po rodičích zděděná horká krev mu často velela jinak.

Jako právě teď. Místo aby ignoroval nával vzrušení, jež se ho zmocnilo, a nejprve domyslel následky, jaké z jeho kroku mohly plynout, zvedl telefon a svému řediteli divize akvizic oznámil, že další fázi jednání s vlastníkem holdingu Stanwick Hall Hotel povede sám.

„Tak co mu říkáš?“ zeptal se trochu zaraženě Sam. „Pořád jsi opakovala, že potřebuješ nové auto, a tady ho máš!“

Erin si dávala s odpovědí na čas. S pokleslou bradou stále zírala na luxusní stříbrné BMW, zaparkované šikmo před garážemi, tak aby vynikla jeho krása. „Je nádherné, ale...“ vymáčkla se po chvíli.

„Ale už!“ přerušil ji Sam v obavě z nějakých nepatříčných výtek. „Máš ve Stanwicku důležité postavení a to si žádá odpovídající vůz!“

„Nevím, jestli tenhle mému postavení zrovna odpovídá,“ zaprotetovala Erin a představila si podezřívavé pohledy kolegů, až ji uvidí vystupovat z auta, které si ze svého platu rozhodně nemohla dovolit. „Řekla bych, že...“

„Pro mou hvězdnou manažerku jen to nejlepší!“ utnul rozverně její marné vytáčky Morton. „Naučila jsi mě, jak důležité je v podnikání pečovat o vnější dojem. Ber tohle autíčko jako zdaleka nedostatečnou odměnu za tvé zásluhy.“

„Ne, Same, já si ho nemůžu vzít,“ odporovala mu Erin.

„Smůla, nemáš na výběr,“ opáčil vesele Sam a vtiskl jí do dlaně klíče od vozu. „Tvoje stará fiesta už dávno patří do šrotu. Jediné, co chci slyšet, je ‚Díky, Same‘.“

Erin rezignovaně sklopila zrak ke klíčům ve své

ruce. „Tak dobře... Díky, Same, ale přesto se mi to zdá víc než...“

„Ale kdepak, pro tebe je to ještě málo. Podívej se, jak se našim lázním daří od chvíle, kdy sis je vzala do péče. Tohle BMW nic neznamená, zaplatí se mi dřív, než se naděju. Máš pro mě desetkrát větší cenu, takže už nechci slyšet ani slovo.“

„Same...“ povzdechla si Erin, ale Morton jí vzal klíče z ruky, vykročil k zaparkovanému BMW a ve slavnostním gestu jej odemkl. „No tak, nestůj tam,“ vybídl podřízenou, „a vezmi mě na zkušební jízdu. Do té velké odpolední schůzky mám ještě trochu času.“

„Jaké velké schůzky?“ zajímala se Erin, zatímco luxusní vůz nastartovala a pomalu se rozjela k bráně hotelového areálu.

„Takové, která mě konečně pošle do důchodu,“ odvětil poněkud posmutněle její šéf.

Erin neřekla nic, ale pocítovala stejnou lítost. Sam Morton často mluvil o tom, že svá tři lázeňská střediska prodá. Ale dosud si s touto myšlenkou víc hrál, než aby ji opravdu chtěl uvést ve skutečnost. I ve svých dvaadesáti letech trávil v práci mnoho času. Poté, co před dvaceti lety ovdověl, aniž by přivedl na svět potomka, mu zůstal jen hotelový holding, kterému věnoval veškerou energii a čas.

O půl hodiny později Erin vysadila Sama před golfovým klubem. Současně zdvořile odmítla jeho pozvání na oběd, zaparkovala luxusní vůz a vrátila se pěšky do Stanwick Hallu.

„Jak se ti líbí auto?“ zamrkala na ni spiklenecky Samova sekretářka Janice, když vešla do její kanceláře. „Pomáhala jsem ho Samovi vybrat,“ zapýřila se sympatická, vždy elegantně oblečená bruneta.

Erin překvapeně zvedla obočí. „Neříkej mi, že ses

mu ani nesnažila nákup něčeho tak hloupě drahého rozmluvit.“

„To by nešlo, věř mi,“ opáčila Janice. „Když si Sam prohlédl výkazy za minulé čtvrtletí, byl úplně u vytržení a rozhodl se trochu pustit chlup. Uznej, že koupit ti auto byla docela dobrá záminka k utrácení. Znáš ho, jakmile se pro něco rozhodne, nehneš s ním. Ber to jako bonus za všechny nové klienty, které jsi sem přivedla, Erin,“ usmívala se dobře naložená sekretářka. „Koneckonců poslední dobou Sam vyvádí jednu nepředloženost za druhou, nezdá se ti?“

„Co tím myslíš?“ zamračila se Erin.

„Chová se roztěkaně a velmi nepředvídatelně. Mám silné tušení, že opravdu pomýšlí na důchod a prodej podniku, ale zatím pořád hledá sílu se rozhodnout.“

Janiceina domněnka Erin šokovala. Byla přesvědčena, že přes všechny řeči to Sam s prodejem firmy nemyslí vážně. Během dvou let, co pro Stanwick Hall pracovala, se objevilo nemálo potenciálních kupců, ale vždy odešli s nepořízenou. Sam byl ochoten se s nimi o tom bavit, ale víc už nic. „Nefantazíruješ? Chceš mi říct, že příští měsíc možná bude půlka z nás přešlapovat ve frontě na podporu?“

„Toho se bát nemusíš,“ uklidnila ji Janice. „V případě změny vlastníka zákon zaměstnance chrání. Vím to od Sama, který si zvláště tuhle věc ověřoval. Je to poprvé, co zašel tak daleko.“

Erin pokývala hlavou a ztěžka dosedla do křesla u okna. Dovnitř jí pronikaly sluneční paprsky, které rozsvěcovaly její už tak oslnivě zářivé zlatavé vlasy. Pociťovala stejnou měrou úlevu jako rozčarování. Život ji naučil nepokládat nic za definitivní, ale tohle byla rána. „Vážně by mě nenapadlo, že by se k prodeji někdy skutečně rozhoupal.“

„To víš, šedesátka s ním asi pořádně zacloumala,“ povzdechla si Janice. „Pořád mi opakuje, že se dostal do zlomového bodu. Že je načase zvolnit a užít si peněz, které vydělal. A já mu rozumím. Co ho znám, točil se jeho život ustavičně kolem lázní. Zábava nebo dovolená veškerá žádná.“

„Svatá pravda,“ přitakala Erin. „Kromě občasných pár chviliek oddechu na golfu je v práci od rána do večera.“

Janice se naklonila přes stůl a ztišila hlas. „Jen si dej pozor, Erin. Sam k tobě chová neobyčejnou náklonnost. Od začátku v tobě vidí dceru, kterou nemá, ale poslední dobou se mi zdá, že je za tím něco víc.“

Erin rozpačitě zamžikala. Pokud šlo o úsudek zkušené čtyřicátnice Janice, mohla mu věřit. Chvíli se na ni zkoumavě dívala, jestli v její zváznělé tváři přece jen neodhalí špatný pokus o vtip, načež to v sobě neudržela a vyprskla smíchy. „Proboha, Janice, vždyť já si ani nedokážu představit, že by mi Sam dělal nějaké návrhy!“

„Že ne? Poslouchej, Erin, jsi krásná žena a krásné ženy málokdy probouzejí v mužích výhradně platonické city. Sam je osamělý muž a ty jsi dříc, který mu naslouchá. Má tě rád, obdivuje tvoji sílu, s jakou ses zase postavila na nohy. Proč by jeho náklonnost neměla přerůst v něco silnějšího?“

Erin nevěřícně zavrtěla hlavou. „Jak jsi přišla na to, že Sam ke mně cítí víc než sympatie?“

„Prostě jsem si nemohla nevšimnout,“ odtušila s úsměvem Janice. „Ten způsob, jakým se na tebe dívá, jak hledá jakoukoli záminku, aby s tebou mohl mluvit. Měla jsi ho vidět, když sis naposledy vybrala dovolenou. Ztratil tě z očí a najednou nevěděl, co má se sebou dělat.“

Na světaznalou Samovu sekretářku Erin obvykle

dala. Teď jí ale připadalo, že se dost plete. Byla si jista, že šéfa dobře zná. Poznala by, kdyby se začal chovat jinak. Velmi si Sama vážila a cítila se za něj trapně. Vadilo jí, že ho Janice staví do role zamilovaného pošetilce. Morton byl zásadový džentlmen ze staré školy, který by nezavdal příčinu k hloupé firemní šuškaně. Nikdy s ní ani trochu neflirtoval, natož aby naznačil, že pro něj znamená víc než spolehlivou a ceněnou zaměstnankyni.

„Já myslím, že přeháníš,“ odmítla Janiceiny postřehy. „A doufám, že jsi sama, komu připadá, že s naším šéfem něco je.“

Janice varovně zvedla prst. „Nenech se mýlit. Až se roznese, jaké auto jsi dostala, bude hned plno řečí. Už slyším ty uštěpačné průpovídky: není nad starého blázna a podobně.“

To už bylo na Erin moc. Neměla náladu Sama a jeho údajné nadstandardní city k sobě dál propírat. Spatřovala v tom jakési rouhání vůči člověku, který jí dal práci, když ostatní odmítli. Který jí od počátku dával prostor a svou důvěru, aby se mohla realizovat. Jen díky němu si mohla uspořádat život a opět doufat v lepší budoucnost.

Ta se ovšem s hrozbou změny majitele Stanwick Hallu začala náhle jevit jinak. I kdyby si Erin pod novým zaměstnavatelem místo ve firmě uhájila, určité by už neměla takovou svobodu v rozhodování, jakou jí poskytoval Sam. Natož jistotu, že o práci časem nepřijde. Vůbec na to nechtěla myslet. S ohledem na břímě závazků, které nesla na bedrech, jí pouhá představa nezaměstnanosti naháněla hrůzu.

„Víš co, radši půjdu,“ řekla nervózně šéfově sekretářce. „Owen má odpoledne v Black's Inn pohovor s novými terapeuty, u kterého bych měla být. Nechci ho nechat čekat.“